Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)

den 5 juni 2014*

”Fördragsbrott — Inre marknaden för energi — Transport av gas — Förordning (EG) nr 715/2009 — Artiklarna 14.1, 16.1 och 16.2 b — Skyldighet att säkerställa maximal kapacitet — Virtuell kapacitet för omvända flöden av gas — Upptagande till sakprövning”

I mål C-198/12,

angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 258 FEUF, som väckts den 26 april 2012,

Europeiska kommissionen, företrädd av K. Herrmann, S. Petrova, O. Beynet och T. Scharf, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Republiken Bulgarien, företrädd av D. Drambozova, E. Petranova och Y. Atanasov, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden T. von Danwitz samt domarna E. Juhász, A. Rosas, D. Šváby och C. Vajda (referent),

generaladvokat: N. Jääskinen,

justitiesekreterare: förste handläggaren M. Ferreira,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 4 september 2013,

och efter att den 14 november 2013 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: bulgariska.

Dom

1 Europeiska kommissionen har yrkat att domstolen ska fastställa att Republiken Bulgarien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 14.1 jämförd med artikel 16.1 och 16.2 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten och om upphävande av förordning (EG) nr 1775/2005 (EUT L 211, s. 36), genom att inte erbjuda tjänster för virtuell transport i omvänd riktning till förmån för samtliga marknadsaktörer.

Tillämpliga bestämmelser

2 Kommissionens överträdelseförfarande mot Republiken Bulgaren grundade sig inledningsvis på artiklarna 4.1, 5.1 och 5.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1775/2005 av den 28 september 2005 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten (EUT L 289, s. 1), vilken upphävdes under det administrativa förfarandet genom förordning nr 715/2009, med verkan från och med den 3 mars 2011. Dessa bestämmelser ersattes av artiklarna 14.1, 16.1 och 16.2 i förordning nr 715/2009.

3 Artikel 1 i sistnämnda förordning, med rubriken ”Syfte och tillämpningsområde”, har ersatt artikel 1 i förordning nr 1775/2005. I artikel 1 första stycket a i förordning nr 715/2009 föreskrivs följande:

”Syftet med denna förordning är

a) att fastställa icke-diskriminerande regler när det gäller villkoren för tillträde till överföringssystem för gas, med hänsyn till de nationella och regionala marknadernas särdrag, för att säkerställa att den inre gasmarknaden fungerar väl”.

4 Artikel 2 i den senare förordningen har rubriken ”Definitioner”. I artikel 2.1 i nämnda förordning, som har ersatt artikel 2.1 i förordning nr 1775/2005, anges följande:

”I denna förordning avses med

1. *överföring*: transport, vars avsikt är tillhandahållande till kunder, men inte leverans, av naturgas genom ett nät som i huvudsak består av högtrycksrörledningar, undantaget tidigare led i rörledningsnätet och undantaget den del av högtrycksrörledningarna som huvudsakligen används för lokal distribution av naturgas.

...

3. *kapacitet*: det maximala flöde, uttryckt i kubikmeter per tidsenhet eller som energienhet per tidsenhet, vilket nätanvändaren har rätt till enligt bestämmelserna i transportavtalet.

...

5. *hantering av överbelastning*: hantering av den systemansvarigas kapacitetsportfölj, så att dels den tekniska kapaciteten utnyttjas på bästa möjliga sätt och i högsta möjliga grad, dels eventuella överbelastningar och flaskhalsar upptäcks i tid.

...

7. *nominering*: nätanvändarens förhandsmeddelande till den systemansvariga för överföringssystemet om det faktiska gasflöde som nätanvändaren vill mata in i eller ta ut ur systemet.

...

9. *funktionsduglighet*: läge där naturgasens tryck och kvalitet i ett överföringsnät och även i nödvändig överföringsutrustning befinner sig inom de övre och nedre gränser som den systemansvariga för överföringssystemet har fastställt, så att naturgasöverföringen är tekniskt säkerställd.

...

18. *teknisk kapacitet*: största möjliga fasta kapacitet som den systemansvariga för överföringssystemet kan tillhandahålla nätanvändarna, med beaktande av systemets funktionsduglighet och överföringsnätets tekniska drift.

...

20. *tillgänglig kapacitet*: den del av den tekniska kapaciteten som ännu inte tilldelats och fortfarande finns tillgänglig i systemet.

21. *avtalsbetingad överbelastning*: situation där efterfrågan på fast kapacitet överstiger den tekniska kapaciteten.

...

23. *fysisk överbelastning*: läge där efterfrågan på faktisk överföring överstiger den tekniska kapaciteten."

5 Artikel 14 i förordning nr 715/2009 har rubriken "Tjänster för tredjepartstillträde avseende systemansvariga för överföringssystem". I artikel 14.1 i förordningen, som ersätter artikel 4.1 i förordning nr 1775/2005, föreskrivs följande:

"Systemansvariga för överföringssystem ska

a) se till att på ett icke-diskriminerande sätt erbjuda samtliga nätanvändare sina tjänster,

b) tillhandahålla både fasta och avbrytbara tjänster för tredjepartstillträde; priset på frånkopplingsbar kapacitet ska återspegla sannolikheten för avbrott,

c) erbjuda samtliga nätanvändare både lång- och kortfristiga tjänster.

Vad gäller led a i första stycket ska erbjudandet, när en systemansvarig för överföringssystemet erbjuder samma tjänster till olika kunder, ske på samma kontraktsvillkor, antingen på grundval av harmoniserade transportavtal eller en gemensam nätföreskrift som godkänts av behörig myndighet i enlighet med förfarandet i artikel 41 i [Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L 211, s. 94)]."

6 Artikel 16 i förordning nr 715/2009 har rubriken "Principer för mekanismerna för kapacitetstilldelning och förfarandena för hantering av överbelastning för systemansvariga för överföringssystem". I artikel 16.1 och 16.2 i förordningen, som ersätter artikel 5.1 och 5.2 i förordning nr 1775/2005, föreskrivs följande:

"1. Den maximala kapaciteten vid alla relevanta punkter som avses i artikel 18.3 ska ställas till marknadsaktörernas förfogande, med beaktande av systemets funktionsduglighet och effektiv nätdrift.

2. Den systemansvariga för överföringssystem ska tillämpa och offentliggöra icke-diskriminerande och transparenta mekanismer för kapacitetstilldelning, vilka ska

a) skicka lämpliga ekonomiska signaler för en effektiv och maximal användning av den tekniska kapaciteten, underlätta investeringar i ny infrastruktur och underlätta gränsöverskridande handel med naturgas,

b) vara förenliga med marknadsmekanismerna, även på spotmarknader och centrala marknadsplatser, och samtidigt vara flexibla och kunna anpassas till ändrade marknadsvillkor, och

c) vara förenliga med medlemsstaternas system för tillträde till systemen.”

Det administrativa förfarandet

7 Den 26 juni 2009 skickade kommissionen en formell underrättelse till Republiken Bulgarien. Kommissionen gjorde bland annat gällande att medlemsstaten hade underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4.1, 5.1 och 5.2 i förordning nr 1775/2005, vilka har ersatts av artiklarna 14.1, 16.1 och 16.2 b i förordning nr 715/2009.

8 Kommissionen fann inte svaret från Republiken Bulgarien, i skrivelse av den 26 augusti 2009, tillfredsställande och skickade därför, den 28 juni 2010, ett motiverat yttrande till den senare. Republiken Bulgarien besvarade det motiverade yttrandet genom skrivelse av den 27 augusti 2010 och översände ytterligare information till kommissionen genom skrivelser av den 24 augusti 2011, den 28 december 2011 och den 19 januari 2012.

9 Då kommissionen inte ansåg att de svar som lämnats på det motiverade yttrandet var tillfredsställande väckte den förevarande talan.

Prövning av talan

Huruvida talan kan tas upp till sakprövning

Parternas argument

10 Inledningsvis har Republiken Bulgarien hävdat att kommissionens talan inte kan tas upp till sakprövning på grund av att det föreligger en brist på överrensstämmelse mellan skälen i det motiverade yttrandet och dem som angivits i ansökan till domstolen.

11 Republiken Bulgarien gör gällande att det i den formella underrättelsen och i det motiverade yttrandet vid upprepade tillfällen hänvisas till skyldigheten att erbjuda tjänster i form av ”transport i omvänd riktning inom ramen för ett system med avbrytbar försörjning”, vilket endast kan avse fysisk transport av gas i omvänd riktning. I sitt motiverande yttrande gör kommissionen gällande att artikel 5.1 i förordning nr 1775/2005 medför en skyldighet att säkerställa en fysisk kapacitet för transport av gas i båda riktningarna, eller, när det inte finns en sådan teknisk möjlighet, en fysisk kapacitet för transport i huvudriktningen och en virtuell kapacitet för flöden i den andra riktningen.

12 Republiken Bulgarien noterar också att kommissionen i grunderna i ansökan har hänvisat till en mer omfattande skyldighet att tillhandahålla en kapacitet för omvända flöden, oavsett om denna kapacitet är fysisk eller virtuell. Kommissionen har emellertid i yrkandena i ansökan endast hänvisat till tillhandahållandet av virtuella transporttjänster i omvänd riktning.

13 På grund av dessa motsägelser anser sig Republiken Bulgarien inte ha kunnat identifiera det åsidosättande som det klandrats för, och inte heller med framgång ha kunnat göra gällande sina grunder för försvar mot kommissionens invändningar, varför ifrågavarande talan måste avvisas.

14 Kommissionen gör gällande att det motiverade yttrandet åsyftar såväl fysiska som virtuella transporttjänster för omvända flöden av gas. Erbjudande av dessa två typer av transportjänster anses följa av den skyldighet som åligger systemansvariga för överföringssystemen att erbjuda marknadsaktörerna en maximal kapacitet i nätet, vilket uttryckligen framgår av det motiverade yttrandet. Kommissionen har i huvudsak, vid upprepade tillfällen, såväl i sitt motiverade yttrande som i den formella underrättelsen, framfört att virtuella omvända flöden av gas motsvarar föreskrifterna i de kombinerade bestämmelserna i artiklarna 14.1, 16.1 och 16.2 b i förordning nr 715/2009, när de systemansvariga för överföringssystemen inte kan tillhandahålla omvända fysiska flöden.

Domstolens bedömning

15 Det följer av fast rättspraxis att kommissionens formella underrättelse och efterföljande motiverade yttrande till den berörda medlemsstaten avgränsar föremålet för talan, som därefter inte får utvidgas. Det motiverade yttrandet och talan måste följaktligen grunda sig på samma anmärkningar (se, bland annat, dom kommissionen/Tyskland, C-191/95, EU:C:1998:441, punkt 55, och dom kommissionen/Spanien, C-67/12, EU:C:2014:5, punkt 52).

16 Detta krav är emellertid inte så långtgående att det i samtliga fall måste råda fullständig överensstämmelse mellan anmärkningarna i den formella underrättelsen, det motiverade yttrandet och yrkandena i ansökan, då tvisteföremålet, såsom det definierats i det motiverade yttrandet, inte har utvidgats eller ändrats, utan tvärtom endast inskränkts (se, bland annat, dom kommissionen/Tyskland, EU:C:1998:441, punkt 56, och dom kommissionen/Spanien, EU:C:2014:5, punkt 53).

17 I ifrågavarande mål har kommissionen inte utvidgat tvisteföremålet så som det definierats i den formella underrättelsen och i det motiverande yttrandet, utan den har begränsat det till skyldigheten att tillhandhålla virtuella transporttjänster för omvända flöden. Kommissionen erinrade nämligen om att det föreligger en skyldighet att erbjuda virtuell kapacitet för omvända flöden i den formella underrättelsen, i det motiverade yttrandet och i anmälan, såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 28 i sitt förslag till avgörande.

18 Mot bakgrund av ovanstående ska den invändning om rättegångshinder som framförts av Republiken Bulgarien ogillas.

Prövning i sak

Parternas argument

19 Kommissionen anser att Republiken Bulgarien har underlåtit att uppfylla sin skyldighet enligt artikel 14.1, jämförd med artikel 16.1 och 16.2 b i förordning nr 715/2009, med motiveringen att Bulgartransgaz EAD, systemansvarig för gasöverföringssystemen i Bulgarien, inte erbjuder virtuell kapacitet för omvända flöden vid varje inmatnings- och uttagspunkt vid nämnda överföringssystem, nämligen vid Negru Voda, anslutningspunkt till Rumäniens nät, och vid Sidirokastron, anslutningspunkt till Greklands nät.

20 Det framgår av ordalydelsen i kommissionens anmälan att en virtuell kapacitet för transport av gas följer av att den systemansvarige för överföringssystemen kompenserar för efterfrågan av transport av gas i motsatt riktning. Denna kompensationsmekanism gör det möjligt att parallellt med en fysisk transportkapacitet erbjuda en ”virtuell” kapacitet för transport av gas, i den meningen att de aktuella volymerna av gas inte fysiskt passerar i överföringssystemen för gas.

21 Kommissionen har för det första gjort gällande att Republiken Bulgarien, genom att inte erbjuda service i form av virtuella omvända flöden vid viktiga gränsöverskridande anslutningspunkter i sitt överföringssystem för gas, har åsidosatt sin skyldighet att tillhandahålla en maximal kapacitet i överföringssystemen till förmån för marknadsaktörerna i enlighet med artikel 16.1 i förordning nr 715/2009, skyldigheten att erbjuda samtliga nätanvändare tjänster på ett icke-diskriminerande sätt, i enlighet med vad som fastslås i artikel 14.1 a i denna förordning, och skyldigheten att erbjuda både fasta och avbrytbara tjänster för tredjepartstillträde, i enlighet med artikel 14.1 b i nämnda förordning.

22 Kommissionen har påpekat att vissa gasledningssystem tillhandahåller kapacitet för fysisk transport av gas i båda riktningarna, på så sätt att användarna av överföringssystem har tillgång till tjänster för omvända fysiska flöden. Dessa system har en fysisk kapacitet i båda riktningarna. I motsats därtill finns det andra gasledningssystem, såsom de som har inrättats i Republiken Bulgarien, som endast erbjuder fysisk transport av gas i ena riktningen och således tillhandahåller en fysisk kapacitet i en riktning. I det senare fallet innebär skyldigheten att inrätta en maximal kapacitet i överföringssystemen i enlighet med artikel 16.1 i nämnda förordning en skyldighet att erbjuda tjänster för virtuella omvända flöden.

23 Enligt kommissionen medför följaktligen erbjudandet av en virtuell kapacitet för omvända flöden att kapaciteten i överföringssystem kan ökas. Tillhandahållandet av en virtuell transport för omvända flöden kompenserar inte endast för frånvaron av fysisk kapacitet för omvänd transport i gasledningarna, utan ökar också flödeskapaciteten i huvudriktningen i den mån som begäran om transport i huvudriktningen kompenseras av begäran av transport i den motsatta riktningen.

24 En tolkning av artikel 16.1 i förordning nr 715/2009, som innebär att den medför en skyldighet att inrätta en virtuell kapacitet för omvända flöden till förmån för marknadsaktörerna, bekräftas enligt kommissionen av artikel 14.1 b i förordningen. Kommissionen gör gällande att en sådan virtuell kapacitet ska erbjudas inom ramen för ett system med avbrytbara tjänster och att artikel 14.1 b i nämnda förordning medför en skyldighet för de systemansvariga för överföringssystemen att erbjuda såväl fasta som avbrytbara tjänster.

25 Kommissionen har för det andra hävdat att skyldigheten att tillhandahålla en virtuell kapacitet för omvända flöden härrör från kravet på att säkerställa en ”effektiv nätdrift”, vilket också fastslås i artikel 16.1 i förordning nr 715/2009. Denna kapacitet möjliggör att öka utbudet av tjänster av gasflöden utan ökade kostnader, medan förvärv av en ökad fysisk flödeskapacitet i omvänd riktning kräver tunga infrastrukturinvesteringar och användandet av förbränningsgas för att kunna verkställa denna transport.

26 För det tredje har kommissionen gjort gällande att skyldigheten att erbjuda en virtuell kapacitet för omvända flöden också härrör från skyldigheten att tilldela kapacitet i överföringssystem genom marknadsmekanismer, i enlighet med artikel 16.2 b i förordningen. Beslutet att begränsa sig till den fysiska kapaciteten för flöden i gasledningarna minskar drastiskt utbudet av gastransport inom den Europeiska unionen, begränsar avsevärt tillgången av gas på marknadsplatserna och riskerar att skapa stora prisskillnader inom unionen.

27 För det fjärde anser kommissionen att en eventuell tolkning av förordning nr 715/2009 på så vis att den inte medför en skyldighet att erbjuda virtuell kapacitet för omvända flöden skulle strida mot dess syften, såsom framgår av artikel 1 första stycket, i densamma. Tillhandahållandet av en sådan virtuell kapacitet utgör nämligen ett absolut villkor både för utvecklingen av marknaden för flytande naturgas och för marknadsintegreringen för flytande naturgas.

28 Republiken Bulgarien motsätter sig kommissionens tolkning, enligt vilken bestämmelserna i samma förordning innebär att den är skyldig att erbjuda virtuell kapacitet för omvända flöden vid varje inmatnings- och uttagspunkt i dess överföringssystem.

29 Republiken Bulgarien påpekar för det första att en tolkning utifrån ordalydelsen av artiklarna 14.1, 16.1 och 16.2 i förordningen inte leder till slutsatsen att det föreligger en skyldighet att inrätta ett system för kapacitet i två riktningar i gasnätet.

30 Republiken Bulgarien gör för det andra gällande att kommissionens tolkning inte är förenlig med systematiken i bestämmelserna i nämnda förordning. Den tolkning som kommissionen har gjort av begreppet ”maximal kapacitet”, i den mån det omfattar virtuell kapacitet för transport, avviker från definitionen av begreppen ”överföring”, ”kapacitet”, ”hantering av överbelastning”, ”nominering”, ”teknisk kapacitet”, ”tillgänglig kapacitet”, ”avtalsbetingad överbelastning” och ”fysisk överbelastning” i artikel 2.1 i samma förordning, vilka tar sikte på hela den fysiska kapaciteten för transport i gasnätet.

31 Republiken Bulgarien har för det tredje hävdat att en tolkning av förordning nr 715/2009 utifrån ett historiskt perspektiv leder till samma slutsats. Varken förarbetena till förordning nr 1775/2005 eller de till förordning nr 715/2009 innehåller någon indikation som stödjer kommissionens tolkning om att det föreligger en skyldighet att erbjuda en virtuell kapacitet för omvända flöden.

32 Republiken Bulgarien har också gjort gällande att artiklarna 6 och 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 994/2010 av den 20 oktober 2010 om åtgärder för att trygga naturgasförsörjningen och om upphävande av rådets direktiv 2004/67/EG (EUT L 295, s. 1) medför en skyldighet för medlemsstaterna att tillhandahålla kapacitet för fysiska flöden i båda riktningarna i alla gränsöverskridande sammanläkningar mellan medlemsstater så snart som möjligt och senast den 3 december 2013. Om unionslagstiftaren hade velat ålägga en liknande skyldighet genom antagandet av förordning nr 715/2009, så skulle det ha gjorts på ett explicit sätt, såsom skedde vid antagandet av artiklarna 6 och 7 i förordning nr 994/2010.

Domstolens bedömning

33 Till stöd för sin talan har kommissionen hävdat att artiklarna 14.1, 16.1 och 16.2 b i denna förordning medför en skyldighet att erbjuda virtuell kapacitet för omvända flöden av gas. Domstolen har att pröva huruvida dessa bestämmelser medför en sådan skyldighet.

34 Domstolen konstaterar att ingen av dessa bestämmelser på ett explicit sätt fastställer en skyldighet att erbjuda virtuell kapacitet för omvända flöden av gas.

35 Kommissionen har ändå gjort gällande att en sådan skyldighet implicit följer av dessa bestämmelser. Domstolen påpekar att enligt dess praxis går det inte, såsom generaladvokaten har framhållit i punkt 46 i sitt förslag till avgörande, att, när en unionsrättsakt har en klar och tydlig lydelse, tolka bestämmelsen i avsikt att rätta den och därmed utvidga de skyldigheter som medlemsstaterna har enligt densamma (se, för ett liknande resonemang, dom kommissionen/Förenade kungariket, C-582/08, EU:C:2010:429, punkt 51).

36 Domstolen konstaterar för det första, att enligt lydelsen i artikel 14.1 i förordning nr 715/2009, ska systemansvariga för överföringssystem se till att på ett icke-diskriminerande sätt erbjuda samtliga nätanvändare sina tjänster, såväl lång- som kortfristiga, samt fasta och avbrytbara tjänster för tredjepartstillträde.

37 Det går emellertid inte att med stöd av denna bestämmelse sluta sig till att det föreligger en skyldighet att erbjuda virtuell kapacitet för omvända flöden. Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 40 i sitt förslag till avgörande, innebär skyldigheten att erbjuda såväl fasta som avbrytbara tjänster enligt nämnda bestämmelse nämligen inte att de systemansvariga för överföringssystemen måste tillhandahålla varje tänkbar avbrytbar nätverkstjänst, och i synnerhet inte kapacitet för omvända flöden. Det förbud mot diskriminering som fastslås i artikel 14.1 a i samma förordning innebär heller inte att nämnda systemansvariga måste tillhandahålla nya tjänster, men dock att de ska avstå från all diskriminering i tillhandahållandet av sina redan existerande tjänster.

38 Domstolen konstaterar för det andra att artikel 16.1 i förordning nr 715/2009 föreskriver att den maximala kapaciteten vid alla relevanta punkter som avses i artikel 18.3 i denna förordning ska ställas till marknadsaktörernas förfogande, med beaktande av systemets funktionsduglighet och effektiv nätdrift.

39 Begreppet ”kapacitet” definieras i artikel 2.1 punkt 3 i nämnda förordning, som ”det maximala flöde, uttryckt i kubikmeter per tidsenhet eller som energienhet per tidsenhet, vilket nätanvändaren har rätt till enligt bestämmelserna i transportavtalet”.

40 Begreppet ”överföring” definieras i artikel 2.1 punkt 1 i samma förordning, som ”transport, vars avsikt är tillhandahållande till kunder, men inte leverans, av naturgas genom ett nät som i huvudsak består av högtrycksrörledningar, undantaget tidigare led i rörledningsnätet och undantaget den del av högtrycksrörledningarna som huvudsakligen används för lokal distribution av naturgas”.

41 Vad gäller dessa definitioner betecknar begreppet ”kapacitet” i den mening som avses i artikel 16.1 i förordning nr 715/2009 den fysiska kapaciteten hos gasnätet att transportera gas. Därutöver följer det inte av någon av de bestämmelser i förordning nr 715/2009 i vilka termen ”kapacitet” används att detta begrepp inbegriper virtuella transportjänster.

42 Följaktligen, såsom Republiken Bulgarien har påpekat, liksom generaladvokaten i punkt 34 i sitt förslag till avgörande, syftar begreppet ”maximal kapacitet” i artikel 16.1 i förordning nr 715/2009 endast på fysisk kapacitet för transport av gas i nätet, och ej på en eventuell virtuell kapacitet som erbjuds av den systemansvarige för överföringssystemen.

43 Denna tolkning står inte i strid med skyldigheten för de systemansvariga att i enlighet med artikel 16.1 i nämnda förordning beakta en ”effektiv nätdrift” vid tillhandahållandet av den maximala kapaciteten för transport till marknadsaktörerna. Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 41 i sitt förslag till avgörande begränsar snarare än utvidgar nämnda skyldighet i realiteten skyldigheten att tillhandahålla nätets maximala kapacitet.

44 Denna tolkning bekräftas vidare av den andra skyldighet som fastslås i artikel 16.1 i förordningen, att beakta ”systemets funktionsduglighet”.

45 Begreppet ”funktionsduglighet” definieras i artikel 2.1 punkt 9 i förordning nr 715/2009, som ”läge där naturgasens tryck och kvalitet i ett överföringsnät och även i nödvändig överföringsutrustning befinner sig inom de övre och nedre gränser som den systemansvariga för överföringssystemet har fastställt, så att naturgasöverföringen är tekniskt säkerställd”.

46 Såsom framgår av punkterna 20 och 23 i denna dom följer nämligen erbjudandet av en virtuell kapacitet för transport av gas av en kompensationsmekanism för efterfrågan av gas som inte förutsätter en fysisk användning av överföringssystemet och som således inte är av sådan natur att den skulle kunna äventyra funktionsdugligheten hos systemet, i den mening som avses i denna bestämmelse.

47 Följaktligen ska skyldigheten att beakta ”systemets funktionsduglighet”, som fastslås i artikel 16.1 i förordning nr 715/2009 också avse den fysiska kapaciteten för transport i överföringssystemet för gas. Denna skyldighet ålägger således inte den systemansvarige för överföringssystemet att erbjuda en virtuell kapacitet för transport.

48 Det framgår av vad ovan anförts att artikel 16.1 i förordningen endast avser den fysiska kapaciteten för transport av gas i överföringssystemet. Det kan således inte av denna bestämmelse utläsas en skyldighet att tillhandhålla virtuell kapacitet för omvända flöden av gas.

49 För det tredje påpekar domstolen att enligt artikel 16.2 b i nämnda förordning ska den systemansvariga för överföringssystem tillämpa och offentliggöra icke-diskriminerande och transparenta mekanismer för kapacitetstilldelning, vilka ska vara förenliga med marknadsmekanismerna, även på spotmarknader och centrala marknadsplatser, och samtidigt vara flexibla och kunna anpassas till ändrade marknadsvillkor.

50 Denna bestämmelse reglerar de mekanismer för tilldelning av kapacitet som erbjuds marknadsaktörerna av de systemansvariga för överföringssystem enligt artikel 16.1 i förordning nr 715/2009. Artikel 16.2 b i denna förordning ska följaktligen inte tolkas på så sätt att den medför en skyldighet att erbjuda kapacitet som går utöver den skyldighet som fastslås i artikel 16.1 i nämnda förordning. Det har emellertid fastslagits i punkt 48 i denna dom att artikel 16.1 i samma förordning inte medför en skyldighet för de systemansvariga för överföringssystem att erbjuda en virtuell kapacitet för omvända flöden av gas till marknadsaktörerna. Artikel 16.2 b kan därför inte tolkas så att den fastslår en sådan skyldighet.

51 Denna tolkning av ordalydelsen och systematiken i artiklarna 14.1, 16.1 och 16.2 b i förordning nr 715/2009 stöds av förarbetena till förordningarna nr 1775/2005 och nr 715/2009. Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 42 i sitt förslag till avgörande, sägs det ingenstans i dessa förarbeten att det finns en skyldighet att erbjuda virtuell kapacitet för omvända flöden av gas. Det följer härav att någon sådan skyldighet varken kan härledas från syftena med förordning nr 1775/2005 eller från syftena med förordning nr 715/2009.

52 Av vad ovan anförts följer att bestämmelserna i artiklarna 14.1, 16.1 och 16.2 b i förordning nr 715/2009 inte medför en skyldighet att erbjuda virtuell kapacitet för omvända flöden av gas.

53 Kommissionens talan ska således ogillas.

Rättegångskostnader

54 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Republiken Bulgarien har yrkat att kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom kommissionen har tappat målet ska Republiken Bulgariens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (femte avdelningen) följande:

1) Talan ogillas.

2) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

Underskrifter